

[Brorsen.]

som Tilfældet har været, er vi nødt til at tage Hensyn dertil og se at faa Udgiftsbudgettet bragt ned. Vi har anmodet den nuværende Regering om at gaa i Spidsen, men det har den nægtet, og derfor har vi været nødt til at prøve paa at komme frem ad andre Veje, hvad det ærede Medlem heller ikke kan være uvidende om. Der er tre Ting, vi har arbejdet paa i de forløbne Aar: en Kronesækning, som vi altsaa fik i 1933, en Rentesækning, som vil være af Betydning for hele Erhvervslivet, og endelig en Prishævningspolitik; det er de tre Poler, hvorom vort Arbejde har drejet sig. Men det ærede Medlem og hans Parti har været meget trevne, ja, har delvis været Modstandere deraf, og det har bidraget til, at de Ordninger, vi har faaet, har været i allerhøjeste Grad mangelfulde. Den Ordning, jeg fremdrog, da jeg sidst havde Ordet, Forringelsen af Kødloven, er et klassisk Eksempel. Regeringspartierne maatte indrømme, at det var den af de forskellige Ordninger, der havde virket bedst, men ikke des mindre ønskede de den naturligvis forringet ganske betydeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen paastaar, at jeg gør smaa Ting til store Ting. Ja, men hvis der ikke er Paalidelighed i det smaa, mangler den som Regel ogsaa i det store, og hvis man under Samarbejde og ved Overenskomster ikke kan stole paa sin Modpart, saavel i smaa som i store Ting, mangler der noget. Det ærede Medlem sagde, at et Flertal i Januar 1933 erklærede, at Kronen ikke skulde gaa længere ned end til 22,50 for et Pund Sterling. Det er vitterlig usandt. Det er vitterlig usandt, thi man erklærede, at Kursen 22,50 „agtes fastholdt“. Det betyder baade op og ned, det kan ethvert Menneske da vel forstaa! Det var det selv samme i Sommeren 1932. Da var det en Forudsætning ved Valutaforliget, at man skulde gaa til det, man kaldte skandinavisk Kurs. Det var en Forudsætning, men den brød Regeringen ogsaa. Man kom ikke dertil i Maj eller i Juni, men først i September, imidlertid før Landstingsvalget, til Trods for at ogsaa radikale Blade skrev, at nu kom den skandinaviske Kurs, nu nærmede man sig den Shilling-Krone, som de Radikale hele Tiden havde kæmpet for. Denne Aftale blev heller ikke gennem-

ført i Tide. Jeg vil sige, at den Slags smaa Forsyndelser er i Sandhed „den lille Politik“, som det ærede Medlem talte om.

Formanden: Den ærede Taler brugte Udtrykket: vitterlig Usandhed. Jeg vil henstille, at efterfølgende Talere ikke vil følge det Eksempel, der her blev givet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen maa jeg maaske sige, at en siddende Opposition i Sandhed har fremkaldt store Ting i 1929. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Det var ikke Oppositionen). Var Det radikale Venstre ikke Opposition i 1929? Blev det radikale Venstre ikke siddende? Kan Indenrigsministeren slet ikke huske, at det var det, der førte ham ind i Herligheden, den Herlighed, hvor det ærede Medlem nu har været i 5—6 Aar og haaber at blive et Stykke Tid endnu.

Jeg gaar videre og siger til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at jeg ikke kan erkende, at det ærede Medlem gjorde saadanne Bemærkninger, første Gang han havde Ordet, at der var nogen som helst Grund til at svare — der var vigtigere Ting, jeg maatte benytte min halve Time til. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen kan sige sig selv, at det Referat, han omtalte, af en Tale, jeg havde holdt, kan jeg naturligvis ikke godkende som Udtryk for, hvad jeg har sagt. Det troede jeg, det ærede Medlem maatte vide. Jeg vil dernæst gerne sige til det ærede Medlem, at der var hverken i Talen i Aalborg eller i Udtalelsen fra Aalborg noget, som det ærede Medlem kunde tage paa den Maade, han gjorde. Nej, vi har ikke været bange for en Sukkerordning, thi den var nødvendig, og det var ogsaa, mente vi, nødvendigt at gaa med til en Valutacentralordning, og vi er ogsaa i Fremtiden nødt til at gaa med til Foranstaltninger med Indgreb. Men vi mener, at en Valutacentralordning ikke kan være noget blivende, men en Afvikling maa manifestes.

Endelig skal jeg om den Diskussion, der her føres, sige: Var det nu ikke rimeligere at faa gjort op angaaende dette Kronespørgsmaal? Har man virkelig Lov til at lade Landet ligge i en saadan Debat om Kronepolitikken, som man efterhaanden fører? Jeg er af den Opfattelse, at Regeringen i Sommeren 1932 ikke loyalt opfyldte, hvad man havde lovet, og jeg er tillige af den Opfattelse, at Regeringen over for Partiet